

[Finn Poulsen.]

sådan kan der altid jongleres rundt med henvisninger til uidentings kræfter. Men jeg tror som sagt, at vi skal holde os til det skøn, vi selv danner os herinde. Det afgørende ved den fremgangsmåde, den højtærede minister foreslår, er for så vidt nok i sidste instans, at man nu bryder ind i rytmen igen. Man laver fundamentalt om for en periode, som ingen ved hvor lang bliver. Det ville være meget, meget væsentligt, hvis den højtærede minister i dag kunne sige, at det skal vare til det og det tidspunkt, således at erhvervslivet kunne disponere derefter. Det kan den højtærede minister imidlertid ikke.

Må jeg lige gøre en bemærkning angående problemet med at skaffe billige boliger. Jeg tror ikke, at det, man her går ind for, uden videre skaffer billigere boliger og flere boliger. Jeg erkender imidlertid, at det er svært at sige noget herom på forhånd. Princippet med at skaffe folk med jævne indtægter billigere boliger kan vi naturligvis alle sammen være enige i. Spørgsmålet er blot, om man skaffer dem den billige bolig ved at bygge til nutidens prisniveau og sige, at de skal flytte ind i det nye byggeri, eller man skaffer dem den billige bolig ved at give dem adgang til at komme ind i den ældre, billige boligmasse og i det, der bliver ledigt, når de, der har bedre råd, bygger. Hver gang der bygges et parcelhus på 130 m², bliver der en lejlighed eller bolig ledig, opført under et andet prisniveau, i reglen billigere. Jeg under alle et nyt hus, men jeg hævder, at man aldrig kan skaffe folk med jævne indtægter adgang til de gode boliger. Jeg tænker ikke på gamle slumboliger, men den gamle boligmasse — det ved vi alle — har en række førsteklases boliger. Man opnår aldrig at give folk med jævne indtægter den billige bolig, som de kan betale, uden at de får mulighed for at komme ind i den gamle boligmasse. Så længe man lukker af, går det, ligesom det går for de unge. Markedet er lukket for dem; de henvises til nybyggeriet. Særlig det sociale byggeri er jo dyrt i forhold til den indtægt, som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen stod her og fablede om. Må jeg ganske kort sige til det ærede medlem, at de tal, det ærede medlem fremkom med, var jo ikke nogen stærk argumentation for, at der ikke er et virkeligt behov, når det vitter-

ligt er sådan, at 60 pct. af byggeriet sidste år var parcelhusbyggeri.

Dernæst skal jeg blot sige til den højtærede minister, at jeg ikke vil stemple den højtærede minister som fjende af parcelhusbyggeriet. Det kan godt være, at det er med blødende hjerte, den højtærede minister ser, at det svinder ind. Jeg siger blot, at sådan virker bestemmelserne. Jeg mener ikke, jeg har sagt noget om, at det var bevidst uvilje mod parcelhusbyggeriet, der prægede den højtærede minister eller socialdemokratiet, men den lovgivning eller rettere sagt de regulativer og regler, den højtærede minister går ind for, virker nu engang sådan. Kravet om selvfinansiering, navnlig med bortfald af de 10 pct., virker nu sådan, navnlig i provinsen; det kan jeg indestå for; jeg kender en hel del til byggeriet dér.

I øvrigt skal jeg ikke gøre flere bemærkninger. Vi skal i gang med udvalgsarbejdet.

Hvad angår det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Rimstad har fremsat på de uafhængiges vegne, skal jeg sige, at jeg kan sådan set godt forstå, at det ærede medlem har stillet et forslag af det indhold. Det ærede medlem har ikke mulighed for at komme med i udvalgsarbejdet, og finder han, at han kan præcisere sine hovedsynspunkter ved et sådant forslag, kan der måske være nogen ræson i det. I den debat, der nu har været, har vi imidlertid — og det gælder også andre ordførere — givet udtryk for i udvalget at ville forhandle med den høje regering om problemerne, og disse forhandlinger må vi naturligvis afvente. Rent principielt bør det vel heller ikke være sådan, at førstebehandlingerne slutter med et dagsordensforslag. Er det ikke principielt det rigtigste, at sådanne tanker opstår, når man har konstateret, at der ikke ad forhandlingens vej gennem udvalgsdrøftelserne er nogen mulighed for at nå til enighed?

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale, at man undlader at stemme om det stillede forslag til motiveret dagsorden.

Thestrup: Jeg vil, hvad dagsordensforslaget angår, ganske slutte mig til de udtalelser, der er fremsat af det ærede medlem hr. Finn Poulsen, og skal på mit partis vegne ligeledes anbefale, at man undlader at stemme.